

[Krag.]

Tilstandene her i Landet er af den Beskaffenhed, at vi, som har en Forfatning hvilende paa den almindelige Valgrets Grund, behøver at gaa i Spidsen og efterligne Stater, hvor de parlamentariske Tilstande er af den Beskaffenhed, at de truer med at bryde sammen og ende i Diktatur.

Den højtærede Statsminister omtalte Saneringsforslaget fra Oktober og glædede sig over, at Tonen nu er ændret. Ja, jeg takker den højtærede Statsminister, fordi Tonen er ændret; Tonen blev ændret i Gaar, og hvis man havde ændret den i September, kunde det samme Resultat være naaet dengang, som nu kan opnaas, men da var Regeringen ikke til at faa i Tale.

Hvad Landstingets Stilling i øvrigt angaar, gjorde den højtærede Statsminister blot den Bemærkning, at Landstinget havde sat ind over for Finanslovspørgsmaal. Ja, ifølge en gammel uskreven Lov, som Landstinget har rettet sig efter under veksellende Styre, overvaager Landstinget, at Finanslovbevillingerne er i Overensstemmelse med gældende Lov, og det finder jeg er en naturlig Opgave for Landstinget. Hvis Landstinget har vendt sig mod visse internationale Konventioners Gennemførelse her i Landet, er Begrundelsen den ganske simple, at adskillige af disse internationale Konventioner tager Sigte paa Forhold, som overhovedet ikke findes i dette Land, og derfor er Vedtagelsen af disse Konventioner ikke blot overflødig, men i mange Tilfælde skadelig — jeg minder f. Eks. om Forhyringskonventionen.

Den højtærede Statsminister siger, at ingen er i Tvivl om Alvoren i Kravet om Landstingets Fjernelse. Det bør man naturligvis ikke være, men den højtærede Statsminister udtalte jo i sin Tid over for Det konservative Folkeparti Ønske om at høre Røster fra konservative Landstingsmænds Side om Landstingets Afskaffelse — jeg har ikke hørt tilsvarende Røster fra socialdemokratiske Landstingsmænd hæve sig, ud over at der har været en enkelt Svale, og den gør som bekendt ingen Sommer.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, man i denne Forbindelse skal beskæftige sig med Kanslergade-Forliget og Landstingets Stilling dertil; Kanslergade-Forligets Betyd-

ning er for længst anerkendt af alle Erhverv i dette Land. Denne Agitationstraver er for længst blevet saa bovlam, at paa den kan det ærede Medlem ikke ride til Sejr i sin Kamp mod Landstinget.

Naar det ærede Medlem mener, at jeg skulde være den egentlige Initiativtager til et Forslag som det, der her foreligger, maa jeg dertil sige, at hvis der i Tilknytning til Valglovsforslag, som jeg har fremsat, fra socialdemokratisk Side er fremkommet Forslag svarende til det, der her foreligger, kan jeg naturligvis ikke have Ansvar for det, da jeg jo ikke raader over Socialdemokratiets Forslag og de Lejligheder, Partiet agter at benytte til at lufte dem i dette høje Ting.

Christmas Møller: En af Hovedmotiverne for det Forslag, her foreligger, er jo, at der vil komme en ganske anderledes Handlekraft over Regering og Rigsdag, i det Øjeblik den højtærede Statsministers Forslag bliver vedtaget. I Tilslutning til det Par Bemærkninger, som det var muligt at gøre ved første Behandling, og just saaledes som Situationen er — for enhver kunde jo forstaa paa det ærede Medlem Hr. Krag, at nu trak det atter op til, at der skulde ske noget, Tonen var naturligvis den sædvanlige, den var maaske et Par Grader skarpere, men det plejer den jo at være, inden de Herrer mødes det ene eller det andet Sted —, er der Grund for mig til at nævne, hvorledes det gik her i den høje Rigsdag i en Situation, som i mangfoldige Henseender svarede til Situationen i Dag, nemlig ved Slutningen af Perioden 1924—26, den 6. November 1926, da Folketinget havde nøjagtig samme Flertal, som det har i Dag. Jeg tror, der kunde være Grund for den højtærede Statsminister, for den højtærede Indenrigsminister og for andre til at studere Spalterne 1373—80 i Folketings-tidende 1926—27. Var det Handlekraft, som dengang lagdes for Dagen? Der var paa et Tidspunkt 72 Stemmer mod 72; det var paa et andet Tidspunkt saaledes, at Socialdemokratiet stod paa den ene Side, Det radikale Venstre sammen med den egentlige Opposition paa den anden. Der var overhovedet ikke Tale om, at det daværende Folketing, blot Folketinget, kunde udrette det fjerneste, og derfor har man Lov